

Kaliteli Yaşamda Alın Terinin Kudsiyeti

– S. COŞKUNER · 30 Mayıs 2017

KALİTELİ YAŞAMDA ALIN TERİNİN KUDSİYETİ

Efendimiz (sav), “çalışanların hakkını alın teri kurumadan veriniz”, buyurmuşlardır. Çalışanların alın terinin kudsiyetinin tesbiti, dışardan görüldüğü kadar kolay değildir. Zira üretilen ürünlerin üzerinde, üretim sürecinde akıtılan terin envanteri bulunmamaktadır. Bu durum, üründen yararlananların teşekkürlerinin çoğu zaman, gerçek ter sahiplerine ulaşmasını engellemektedir.

Hemen belirtmeliyim ki, her akıtılan ter de mübarek değildir. Hırsızlar da kova kova ter akıtır ama, yaptıkları eylem hukuksuzdur ve cezai müeyyidesi vardır. Aynı zamanda da, ilgili kişinin kalitesini yerle bir eder.

Bazı insanlar da müşkülpesenttir, dikkatsizdir, özensizdir. Yapar yapar bozarlar, bozar bozar bir daha yaparlar. Sorsanız başlarını kaşıyacak zamanları yoktur. Sonuç, elde var sıfır...

Kışın sobalarımızda yakmak için tüccarlardan kömür alırız. Yakarak ısınırız. Belki o anda arabamıza yükleyen işçiye veya evimize getiren kamyoncuya teşekkür ederiz. Ancak, asıl teşekkür edilmesi gereken ve yüreğimizde gerçek hissiyatı paylaşmamız gereken kişiler, yerin 500 metre altına inerek, giruzu patlaması korkusu içerisinde, elleri yüzleri kapkara kömür tozu olan ve yarı aç yarı tok sürekli kazma sallayarak ilk maddeyi üreten kahramanlardır.

Fırından sıcacık ekmeği alır soframızda afiyetle yeriz. Ancak o ekmeğin nasıl soframıza kadar geldi? Hangi kahramanların alın teri üretim sürecinde katkı verdi? Çok fazla dikkat etmeyiz maalesef. Tarlayı süren, eken, gübreleyen, ekini biçen, buğday ve samanı nakleden, un fabrikasında öğüten, un çuvallarını sırtlarında taşıyan, hamuru karan, bezeleri yapan ve en önemlisi de, fırında yanan odun ateşinin karşısında kafayı bilmem kaç derecedeki fırının içine kadar sokarak ekmekleri pişirirken oluk oluk ter akıtan kahramanlar.

Acaba kaç kişi sofrasında nar gibi kızarmış somun ekmeğini yerken, asıl kutsal teri akıtanlara uzaktan da olsa, can-ı gönülden teşekkür edebiliyor? Rabbim sizlerden razı olsun diyebiliyor. O akıtılan terin değerini hissedebiliyor. Hepimiz biliyoruz ki, uzaktan telepati yaparak iletişim kurmak, hissetmek, mümkün. Aynı zamanda gerçek sahibine ulaştırılmak üzere, Yaratıcımıza şükürümüzü sunmak ve gerçek ter akıtcıları mutlu edebilmek için manevi iletişim sistemini kullanmak aklımıza geliyor mu?

Lüks bir restorantta ailecek yediğimi leziz İskender kebabın lezzeti ağızımızdan silinmeden, muhtemelen garsonla veya patronla hesaplaşırken, onlara teşekkür ederiz. Ağustos ayında 40 derece sıcaklıkta, döner ateşinin karşısında hijyen ve temizlik sevdasıyla gelin gibi süslenerek giyinen, başına bembeyaz bir başlık giyen, çiğ de olmasın, yanık da olmasın tedirginliği ile gözünü döner yumağından asla ayıramayan, dönerle birlikte yüreğinin ta ortasından pişen ustaya kadar ulaşmış, teşekkür edebilenleri yüreklerinden öpüyorum.

İnşaatlarda nervörlü demirler kullanılır. Kalıpçılar kalıpların içine soğuk demirci ustalarının ölçü ve planına göre yerleştirdikleri demirleri yerleştirerek betonu dökerler. Tuğla ustaları tuğlaları örerler,

sıvacılar sıvarlar. Neticede dış cephe malzemeleri uygulanır, iç zemine de seramikler falan. Yeni bir ev satın alan kişiler, muhtemelen alış - verişte muhatap olduğu müteahhit veya inşaat sahiplerine memnuniyetlerini bildirirler. Acaba ev alan kaç kişi, o nervürlü demirlerin üretildiği haddehanelerde bilmem kaç bin derece sıcaklıkta pişen demirleri, ellerindeki makaslarla balık yakalar gibi yakalayıp kor haldeki demir çubuğu, daha küçük bir deliğe sokarkenki güçlüğü ve akıtılan oluk oluk terle ilgili empati yapabiliyor?

Acaba kaç kişi, çöp konteynerlerinden binbir güçlükle, hijyensiz ve mikroplu ortamlarda, çuvallardan dikilerek yapılmış iki tekerlekli hararlarına geri dönüşüm malzemelerini toplarken çektikleri çilelerle ve akıttıkları kutsal terle ilgili empatiyi hakkıyla yapabiliyor?

Televizyon programcıları genellikle, görünmeyen kahramanlar diye kamera arkasında görevli kameraman ve planlayıcıların onure edilmesi için, sık sık onların katkılarını dile getirirler. Halbuki bana göre kamera arkasındakilerden çok, canlı yayınlarda kamera önündekilerin akıttıkları ter daha kutsaldır. Kamera arkasındakiler hiç görünmedikleri için istedikleri kıyafetle, traşsız, bakımsız, bir şekilde görevlerini sürdürebilirler.

Ancak canlı yayın yapanların giydikleri, saçları, başları, traşları, konuştukları, beden dilleri, kıpırdamaları, su içmeleri, kameradan gözlerini ayırmamaları dikkate alındığında hangilerinin akıttığı ter kutsaldır acaba? Kamera önündeki yayıncıların en ufak bir hatası bütün programı allak bullak edebilir. İşlerini bile kaybedebilirler. Hiç hata yapmasalar dahi, ya yaparsam tedirginliği onları buram buram terletir. Bana göre, kamera önündekilerin teri, arkasındakilerin terinden çok daha kutsaldır.

Bize sunulan her türlü hizmetlerin üretiminde gerçek anlamda ve hakkıyla kutsal ter akıtanlarla her zaman yüz yüze gelemeyebiliriz. Onlara istememize rağmen yüz yüze teşekkür etme imkanı bulamayabiliriz. Ama onların akıttıkları kutsal teri, empati yaparak Alemlerin Sahibine şükranlarımızı sunabiliriz. Alemlerin Sahibi manevi olarak teşekkürlerimizi gerçek sahiplerine ulaştırabilecek güç ve yeteneğe sahiptir.

Hizmeti satın aldıktan sonra 500 metre yerin altındaki kahramanla yüz yüze gelip teşekkür etme imkanımız yok belki ama, fırın-restoran gibi yerlerdeki kahramanlara az bir gayret sarf ederek tebessümle yüzlerine karşı şükranlarımızı sunarak onları onure edebiliriz. İnanıyorum ki, bunu yaparsak, onları daha çok motive edebileceğiz ve değer vermiş olacağız. Haklarını da helal ettirmiş olacağız.

Selam, sevgi ve dualarımla. Allah'a (cc) emanet olunuz.

30 Mayıs 2017. Saat: 20.30. Antalya

Yrd.Doç.Dr. Süleyman COŞKUNER

Kaliteli Yaşam Uzmanı